

ΤΟ ΚΛΑΔΕΜΑ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

Το κλάδεμα των ελαιόδεντρων είναι μια εργασία που αποσκοπεί στην προσαρμογή της ανάπτυξης και της καρποφορίας των δένδρων στις εδαφοκλιματικές συνθήκες της περιοχής. Υπάρχει πολυπλοκότητα στην πρακτική εφαρμογή του διότι αλλάζει ανάλογα με την κάθε ποικιλία, τα εδαφοκλιματικά χαρακτηριστικά της περιοχής & τους καλλιεργητικούς μας σκοπούς.

Οι στόχοι του κλαδέματος είναι:

1. Το ισοζύγιο μεταξύ βλάστησης και καρποφορίας.
2. Η ελαχιστοποίηση της αρχικής μη παραγωγικής περιόδου εγκατάστασης των δένδρων.
3. Η σταθεροποίηση των αποδόσεων των δένδρων και μείωση της παρεννιαυτοφορίας.
4. Η αποφυγή της πρόωρης παρακμής ή γηρασμού του δένδρου.
5. Η επίτευξη οικονομικών ωφελειών της λόγω της επικείμενης αύξησης παραγωγής
6. Η εξοικονόμηση υγρασίας, που είναι περιοριστικός παράγοντας σε ξηρικούς ελαιώνες.

Έτσι διακρίνονται 3 τύποι κλαδέματος:

A) Το κλάδεμα διαμόρφωσης

Περιλαμβάνει τις απαραίτητες επεμβάσεις ώστε τα δένδρα μετά τα πρώτα χρόνια ανάπτυξης να πάρουν κατάλληλο σχήμα που να διευκολύνει τις καλλιεργητικές εργασίες, τους ψεκασμούς & ιδιαίτερα τη συγκομιδή. Κατά τη φάση αυτή, πρέπει να αποφεύγονται τα αυστηρά κλαδέματα που καθυστερούν την είσοδο των δένδρων σε καρποφορία. Ένα συνηθισμένο σχήμα είναι το “ελεύθερο κύπελλο”.

B) Το κλάδεμα καρποφορίας

Κύριο μέλημά μας είναι να έχουμε ισορροπία βλάστησης και καρποφορίας αποφεύγοντας την παρεννιαυτοφορία.

Επειδή η ελιά καρποφορεί σε βλαστούς του προηγούμενου έτους, οι πολύ ζωηροί βλαστοί δεν είναι καρποφόροι (έχουν μόνο βλαστοφορούς οφθαλμούς), ενώ οι αδύνατοι βλαστοί δίνουν ελάχιστους καρπούς (έχουν λίγους καρποφόρους οφθαλμούς). για το λόγο αυτό, σκοπός του κλαδέματος καρποφορίας είναι η δημιουργία βλαστών μετρίου μήκους και η διατήρηση της καρποφόρας ζώνης σε καλή ζωηρότητα και με καλό φωτισμό.

Στα κανονικά παραγωγικά δένδρα, συνίσταται να γίνεται κάθε χρόνο ένα όχι αυστηρό κλάδεμα, με αφαίρεση των πυκνών & νεκρών κλαδίσκων από την καρποφόρο ζώνη, επειδή με την πάροδο του χρόνου η ζώνη αυτή έχει την τάση να πυκνώνει και να γεμίζει με μικρούς βλαστούς.

Μετά από μια χρονιά έντονης καρποφορίας το κατάλληλο κλάδεμα μπορεί να μειώσει την παρεννιαυτοφορία. Έτσι, συνίσταται αυστηρό κλάδεμα (με αφαίρεση βλαστών μέτριας ζωηρότητας που πιθανότατα θα εξελιχτούν σε καρποφόρους) το χειμώνα που προηγείται ενός έτους πιθανής μεγάλης καρποφορίας.

Γ) Το κλάδεμα ανανέωσης

Εφαρμόζεται σε ηλικιωμένα δένδρα ή δένδρα που έχουν πληγεί από τον παγετό.

1. για την αποκατάσταση δένδρων που επλήγησαν από παγετό, τα δένδρα αφήνονται για ένα χρόνο, ώστε να εκδηλωθεί η πραγματική έκταση της ζημιάς.
2. γερασμένα, χαμηλής παραγωγικότητας δένδρα, ανανεώνονται με κόψιμο του κορμού χαμηλά ή στο σημείο διακλάδωσης (σταυρός).
3. το δέντρο καρατομείται με αλυσοπρίονο στο τέλος του χειμώνα με μια μεγάλη τομή στον κορμό ή στη διασταύρωση των βραχιόνων. η καρατόμηση πρέπει να γίνεται ψηλότερα από το σημείο εμβολιασμού αν το δέντρο είναι εμβολιασμένο.
4. Η τομή πρέπει να είναι λεία και με μικρή κλίση για να απομακρύνεται το νερό της βροχής. Η επιφάνεια της τομής καλύπτεται με ειδική αλοιφή για την αποφυγή μόλυνσης του ξύλου από παθογόνους μικροοργανισμούς. Επίσης η επιφάνεια του φλοιού περιμετρικά του κορμού ασπρίζεται για την αποφυγή ηλιακών εγκαυμάτων που μπορεί να οδηγήσουν σε νεκρώσεις μέρους του κορμού και να περιορίσουν τη δυνατότητας αναγέννησης του δέντρου.

Εκτός από τις παραπάνω γενικές αρχές είναι τόσο πολλοί οι παράγοντες που καθορίζουν το κατάλληλο κλάδεμα που μπορεί κάθε δέντρο του ίδιου χωραφιού να χρειάζεται διαφορετικό χειρισμό. Επομένως απαιτείται εμπειρία και καλή γνώση της φυσιολογίας του δέντρου.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΕΡΡΩΝ

Δ/ΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΑΣ (ΓΡΑΦΕΙΟ 10)

ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΤΗΛ: 2321355218